

Следъ тази несполучлива атака противникътъ засили наново отъ всички страни артилерийския огънь. Попадали наново подъ барабанныя огънь, войниците почнаха да губятъ предишния си възторгъ. Жертвитъ бѣха голѣми. Ротитъ бѣха орѣдѣли и останали безъ началници. Нѣкои роти се командуваха отъ офицерски кандидати и подофицери, а за взводни командири и дума не можеше да става. Почти всички подофицери бѣха излѣзли отъ строя.

Въ 13 часа, въ разгара на боя, една граната отне отъ раменетъ главата на беззаветно храбрия и разпоредителенъ командиръ на 3-а дружина капитанъ Инзовъ. Съ смъртта на легендарния герой войниците паднаха духомъ и почнаха да губятъ надежди, но пакъ държаха чуката. Командуването на дружината пое командирътъ на 11-а рота поручикъ Дипчевъ, който донесе на командира на полка, че капитанъ Инзовъ е падналъ убитъ, че липсватъ началстващи лица и позицията се заема безразборно отъ всички налични части, разпредѣлени между малко останалитъ началници; половината отъ пушките сж повредени и не могатъ да работятъ; бомбитъ сж на привършване; благодарение на голѣмитъ загуби духътъ е отпадналъ; моли да се изпрати организирана помощ.

Въ 14 часа командирътъ на полка получи донесението на поручикъ Дипчевъ и назначи за командиръ на 3-а дружина командира на 6-а рота капитанъ Александровъ, комуто заповѣда веднага да замине и приеме командуването на дружината. Къмъ 22 часа капитанъ Александровъ пристигна и прие командуването на 3-а дружина и 3/11-а и 3/43-а роти. Презъ цѣлата нощъ пушечната, картечна и артилерийска стрелба не престана.

Въ днешния бой се отличиха: командирътъ на 1-а дружина майоръ Ивановъ, командирътъ на 4-а дружина майоръ Димовъ, командирътъ на 3-а дружина капитанъ Инзовъ, командиритъ на роти: капитанъ Планински, поручикъ Дипчевъ, поручикъ Икономовъ, поручикъ Стояновъ.

Командирътъ на 1/3-а бригада полковникъ Богдановъ обяви съ заповѣдъ № 1047 благодарностъ на 4-а дружина за нейното храбро и добро държане въ днешния бой.

Загуби на полка: офицери убити: 1) капитанъ Инзовъ Димитъръ, командиръ на 3-а дружина, родомъ отъ гр. Сливенъ, легендаренъ герой. Съ ротата си взема участие при вихрената атака на в. Киселица, като начело на ротата си атакува упорития врагъ въ блиндирания окопъ северно отъ редута. На 17 октомврий съ ротата си води бой при Лешко и Слатино и задържа многочисления противникъ, като не му позволи да се яви въ тилъ на 1/3-а бригада при Качаникъ. Беззаветно храбъръ, съобразителенъ, разпоредителенъ, той изпълни дълга си къмъ Родината, мина въ безсмъртието и остави вѣченъ примѣръ на иднитъ поколѣния за достойно изпълненъ дългъ. Като вѣченъ нержкотворенъ паметникъ на героя, Острата чука бѣ наречена Инзова отъ неговитъ обични войници.

2) Подпоручикъ Менахемовъ, командиръ на 5-а рота, родомъ отъ гр. Сливенъ. Обичаше България съ горещата кръвъ на своето племе. Винаги бодъръ на своя постъ, той удържа страшнитъ атаки на Каймакчаланъ до 30 септемврий, въ който день всрѣдъ